

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจและสังคมกับอาชญากรรม
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอาชญากรรม
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอาชญากรรม และหาสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ อาชญากรรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คืออำเภอจำนวน 40 อำเภอ ที่สุ่มมาโดยวิธีจับฉลากจากอำเภอทั้งหมด 64 อำเภอ ในเขตพื้นที่ของกองบังคับการตำรวจภูธร เขต 1

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ความหนาแน่นของประชากร อัตราการเพิ่มของประชากร การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย อัตราร้อยละของผู้อยู่อาศัยที่เลือกตั้ง อัตราร้อยละของเกษตรกร รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรต่อครอบครัว
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
3. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม ได้แก่ อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสภาพแวดล้อมกับอาชญากรรม และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้
2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนระหว่างตัวแปรสภาพแวดล้อมกับอาชญากรรม และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนที่ได้
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมของตัวแปรสภาพแวดล้อมกับอาชญากรรม และหาตัวพยากรณ์ เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดโดยอาศัย F-ratio

ผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอาชญากรรม
 - 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอาชญากรรมทั้งหมดพบว่า
 - 1.1.1 อัตราการเพิ่มของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมด ซึ่งมีค่า 0.421 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน
 - 1.1.2 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมด ซึ่งมีค่า 0.286 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน
 - 1.1.3 อัตราร้อยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมด ซึ่งมีค่า -0.547 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.479
 - 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอาชญากรรม ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พบว่า

1.2.1 อัตราการเพิ่มของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีค่า 0.309 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.2.2 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีค่า 0.266 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.2.3 อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีค่า -0.485 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.418

1.2.4 อัตราร้อยละของเกษตรกร มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีค่า -0.280 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ พบว่า สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพกรรมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย พบว่า

1.4.1 ความหนาแน่นของประชากร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งมีค่า 0.356 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.4.2 อัตราการเพิ่มของประชากร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งมีค่า 0.630 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งมีค่า 0.362

1.4.3 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งมีค่า 0.582 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.4.4 อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งมีค่า -0.668 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.342

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า

1.5.1 ความหนาแน่นของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ อัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีค่า 0.374 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.5.2 อัตราการเพิ่มของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีค่า 0.425 แต่ ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.5.3 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีค่า 0.562 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งมีค่า 0.405

1.5.4 อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีค่า -0.611 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.363

1.5.5 อัตราร้อยละของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพกรรมลักษณะความนึกเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งมีค่า -0.403 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.331

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ พบว่า

1.6.1 ความหนาแน่นของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ ซึ่งมีค่า 0.356 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งมีค่า 0.368

1.6.2 อัตราการเพิ่มของประชากร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ ซึ่งมีค่า 0.388 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.6.3 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ ซึ่งมีค่า 0.362 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.6.4 อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ ซึ่งมีค่า -0.511 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.6.5 อัตราร้อยละของเกษตรกร มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ ซึ่งมีค่า -0.472 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.393

1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ พบว่า

1.7.1 ความหนาแน่นของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีค่า 0.312 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.7.2 อัตราการเพิ่มของประชากร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีค่า 0.276 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.7.3 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ อัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของกระดูกสันหลังและยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีค่า 0.305 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.7.4 อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับ อัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของกระดูกสันหลังและยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีค่า -0.482 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.493

1.7.5 อัตราร้อยละของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของกระดูกสันหลังและยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีค่า -0.431 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.312

1.8 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของกระดูกสันหลัง

1.8.1 อัตราการเพิ่มของประชากร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของกระดูกสันหลัง ซึ่งมีค่า 0.522 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งมีค่า 0.460

1.8.2 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ อัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของกระดูกสันหลัง ซึ่งมีค่า 0.320 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.8.3 อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของกระดูกสันหลัง ซึ่งมีค่า -0.519 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.298

1.9 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติของการพนัน

1.9.1 ความหนาแน่นของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติพระราชบัญญัติการพนัน ซึ่งมีค่า 0.349 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.9.2 อัตราการเพิ่มของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติพระราชบัญญัติการพนัน ซึ่งมีค่า 0.418 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.9.3 การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติพระราชบัญญัติการพนัน ซึ่งมีค่า 0.374 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

1.9.4 อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติพระราชบัญญัติการพนัน ซึ่งมีค่า -0.547 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.479

1.9.5 อัตราร้อยละของเกษตรกร มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติพระราชบัญญัติการพนัน ซึ่งมีค่า -0.428 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งมีค่า -0.305

1.10 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติพระราชบัญญัติอื่น ๆ พบว่า สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดปกติพระราชบัญญัติอื่น ๆ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอาชีพการรวม

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมทั้งหมด พบว่า สภาพแวดล้อมทางการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมทั้งหมด แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมทั้งหมด ซึ่งมีค่า 0.322

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา พบว่าสภาพแวดล้อมทางการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ พบว่าสภาพแวดล้อมทางการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าอัตราการร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งมีค่า 0.291

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย พบว่าสภาพแวดล้อมทางการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า สภาพแวดล้อมทางการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ พบว่าสภาพแวดล้อมทางการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อยพบว่าอัตราการร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความผิดอื่น ๆ ซึ่งมีค่า -0.297

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ พบว่า

2.7.1 อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความผิด

พระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีค่า 0.316 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งมีค่า 0.331

2.7.2 อัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีค่า 0.347 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน พบว่า

2.8.1 อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งมีค่า -0.368 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.8.2 อัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งมีค่า -0.465 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบซึ่งมีค่า -0.441

2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน

2.9.1 อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนันซึ่งมีค่า 0.280 และในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งมีค่า 0.364

2.9.2 อัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนันซึ่งมีค่า 0.269 แต่ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอาชญากรรม และสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์อาชญากรรม

3.1 เมื่ออัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมดเป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมดมีค่า 0.644 และพบว่า อัตราร้อยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้ง อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมดได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.598 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 35.87 % มีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y_1 = 198.237 - 3.448X_4 + 0.664X_7$$

3.2 เมื่ออัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามีค่า 0.563 และพบว่า อัตราร้อยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้ง อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.539 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 29.13 % มีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y_2 = 111.330 - 2.338X_4 + 0.488X_7$$

3.3 เมื่ออัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ เป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ มีค่า 0.426 แต่ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4 เมื่ออัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ

ร่างกายเป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย มีค่า 0.797 และพบว่า อัตราการเพิ่มของประชากร อัตราร้อยละของผู้นมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ความหนาแน่นของประชากรร่วมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.783 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 61.38 % มีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y_4 = 6.184 + 0.051X_2 - 0.089X_4 + 0.001X_1$$

3.5 เมื่ออัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีค่า 0.773 และพบว่า การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย อัตราร้อยละของผู้นมาใช้สิทธิเลือกตั้ง อัตราร้อยละของเกษตรกร ร่วมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.750 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 56.26 % มีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y_5 = 16.541 + 0.049X_3 - 0.180X_4 - 0.042X_5$$

3.6 เมื่ออัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิดอื่น ๆ เป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิดอื่น ๆ มีค่า 0.722 และพบว่า อัตราร้อยละของเกษตรกร ความหนาแน่นของประชากร อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อัตราการเพิ่มของประชากร ร่วมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความคิด

อื่น ๆ ได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.713 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 50.93 % มีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y_6 = 3.104 - 0.015X_5 + 0.001X_1 - 0.022X_7 + 0.018X_2$$

3.7 เมื่ออัตราการประกอบอาชีพการรวมความนึกพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ เป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความนึกพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ มีค่า 0.714 และพบว่าอัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รวมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชีพการรวมความนึกพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.658 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 43.41 % มีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y_7 = 5.142 - 0.162X_4 + 0.058X_7$$

3.8 เมื่ออัตราการประกอบอาชีพการรวมความนึกพระราชบัญญัติอาวุธปืน เป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความนึกพระราชบัญญัติอาวุธปืน มีค่า 0.766 และพบว่า อัตราการเพิ่มของประชากร อัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 รวมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชีพการรวมความนึกพระราชบัญญัติอาวุธปืนได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.688 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 47.42 % มีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y_8 = 2.831 + 0.048X_2 - 0.027X_8$$

3.9 เมื่ออัตราการประกอบอาชีพการรวมความวิตพระราชบัญญัติการพนัน เป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมระหว่าง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความวิตพระราชบัญญัติการพนัน มีค่า 0.737 และพบว่า อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งและอัตราการร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมปีที่ 5 รวมกันพยากรณ์อัตราการประกอบอาชีพการรวมความวิตพระราชบัญญัติการพนัน ได้ดีที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวม 0.649 ซึ่งพยากรณ์ได้ถึง 48.23 % มีสมการพยากรณ์ เป็น

$$Y_9 = 10.173 - 0.255X_4 + 0.080X_7$$

3.10 เมื่ออัตราการประกอบอาชีพการรวมความวิตพระราชบัญญัติอื่น ๆ เป็นตัวแปรตาม (ตัวถูกพยากรณ์) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอัตราการประกอบอาชีพการรวมความวิตพระราชบัญญัติอื่น ๆ มีค่า 0.350 แต่ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมกับอาชีพการรวม

1.1 เกี่ยวกับความหนาแน่นของประชากร พบว่าความหนาแน่นของประชากร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชีพการรวมประเภทต่าง ๆ 5 ประเภท คือ

1. อัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความวิตเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
2. อัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความวิตเกี่ยวกับทรัพย์สิน
3. อัตราการประกอบอาชีพการรวมลักษณะความวิตอื่น ๆ
4. อัตราการประกอบอาชีพการรวมความวิตพระราชบัญญัติฝิ่นและยาเสพติดให้โทษ

5. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน จากการพบความสัมพันธ์นี้แสดงว่าความหนาแน่นของประชากรมีมาก อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 5 ประเภทนี้ ก็จะมีมากตามไปด้วย หรือว่าความหนาแน่นของประชากรมีน้อยลงอัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 5 ประเภทนี้ก็จะน้อยลงตามไปด้วย ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยาหลายคน เช่น ชมิทท์¹ (Schmitt) ได้พบว่าจำนวนประชากรต่อพื้นที่ ๆ ใดก็มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการกระทำผิดของเด็กและอัตราผู้ต้องโทษ หรือแลนเดอร์² (Lander) และเบิร์ท³ (Burt) ก็พบว่าความแออัดในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับอัตราการกระทำผิดของเด็กอย่างสูง นอกจากนี้จากการหาความสัมพันธ์บางส่วน พบว่า ความหนาแน่นของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดอื่น ๆ ซึ่งถึงแม้ว่าจะตรงกันข้ามกับผลการวิจัยของแลนเดอร์ (Lander) แต่ก็สนับสนุนการวิจัยของบางคนเช่น ชมิทท์ (Schmitt) ที่พบว่าความหนาแน่นของประชากรมีอิทธิพลอย่างสูงต่ออัตราการประกอบอาชญากรรมเมื่อได้ควบคุมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อื่น ๆ ซึ่งแสดงว่าเมื่อได้ควบคุมตัวแปร สภาพแวดล้อมตัวอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว ความหนาแน่นของประชากรจะมีความสัมพันธ์อย่างแท้จริงกับอัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดอื่น ๆ มากที่สุด เนื่องจากความหนาแน่นของประชากรเป็นสาเหตุหนึ่งแห่งการประกอบอาชญากรรม

¹R.C. Schmitt, "Density and Crime," in Dennis W. Roncek, American Behavioral Scientist, XVIII (August, 1975), 843-858.

²Bernard Lander, Towards and Understanding of Juvenile Delinquency (New York: Columbia University Press, 1954), as cited by Marvin E. Wolfgang, Leonard Savitz and Norman Johnston, The Sociology of Crime and Delinquency (2d ed.; New York: John Wiley and Sons, Inc., 1962), p.111.

³Cyril Burt, The Young Delinquent (London: University of London Press Ltd., 1943), p. 78.

เพราะสังคมที่มีความหนาแน่นของประชากรมาก ย่อมเกิดปัญหา มาก เช่น การขาดแคลน สถานที่อยู่อาศัย สถานที่รักษาพยาบาล สถานการศึกษา ฯลฯ ก่อให้เกิดการตรึงเครียด ในจิตใจ และพฤติกรรมมีการเปลี่ยนแปลงกันได้โดยง่าย ดังนั้นการที่จะควบคุมหรือลดอัตรา การประกอบอาชญากรรมทั้ง 5 ประเภท ในเขตพื้นที่ ๆ ทำการวิจัย จึงต้องมีการควบคุม ความหนาแน่นของประชากรตามชนบทหรืออำเภอต่าง ๆ ไม่ให้มีความหนาแน่นมากเกินไป

1.2 เกี่ยวกับอัตราการเพิ่มของประชากร พบว่าอัตราการเพิ่มของประชากร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 8 ประเภท คือ

1. อัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมด
2. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
3. อัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
4. อัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
5. อัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดอื่น ๆ
6. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ
7. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน
8. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน

จากการพบความสัมพันธ์นี้ แสดงว่าถ้าอัตราการเพิ่มของประชากรมีมาก อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 5 ประเภทนี้ ก็จะมีมากตามไปด้วย หรือถ้าอัตราการเพิ่มของประชากรมีน้อยลง อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 8 ประเภทนี้ก็จะน้อยลงตามไปด้วย ซึ่งสนับสนุนผลการศึกษาของ ลุนเดน⁴ (Lunden)

⁴Walter A. Lunden, Crime and Criminals (Iowa : Iowa State University Press, Ames., 1967), pp. 50 - 65.

และ บลอค⁵ (Bloch) โดยเฉพาะบลอค (Bloch) ได้ศึกษารูปแบบของอาชญากรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่าการอพยพย้ายถิ่นที่เพิ่มมากขึ้นของประชากรซึ่งควบคู่ไปกับการเพิ่มขึ้นของประชากรมีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลงสถานะต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมด้วย เช่น การขโมยสัตว์เลี้ยง (Cattle theft) ซึ่งเป็นอาชญากรรมปกติที่พบทั่วไปในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีมานานตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ปัจจุบันยังพบอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์โดยการเจาะ งัด เข้าไปในอาคารสถานที่ (Burglary) และ ปล้นทรัพย์หรือชิงทรัพย์ (Robbery) ซึ่งเป็นรูปแบบของอาชญากรรมทางตะวันตกรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้จากการหาความสัมพันธ์บางส่วน พบว่าอัตราการเพิ่มของประชากรมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายและอัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งแสดงว่าเมื่อได้ควบคุมตัวแปรสภาพแวดล้อมตัวอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว อัตราการเพิ่มของประชากรจะมีความสัมพันธ์อย่างแท้จริงกับอัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายและอัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืนมากที่สุด ลุนเดน⁶ (Lunden) ได้ให้เหตุผลที่อัตราการเพิ่มของประชากรเป็นสาเหตุให้อาชญากรรมเพิ่มขึ้นเพราะทำให้เกิดกลุ่มชนที่ต่างชนบทรวมเนียบประเพณี ต่างรูปแบบของลักษณะนิสัย ซึ่งสมาชิกของกลุ่มบางคนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพของกลุ่มอื่นไม่มีรูปแบบความเป็นอยู่ที่แน่นอนนี้ได้ ทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มอ่อนแอและดังคมก็จะค่อย ๆ เสื่อมทรามลง ซึ่งเป็นพื้นฐานทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการประกอบอาชญากรรมได้โดยง่าย

ปัจจุบันการย้ายถิ่นระหว่างประเทศมักไม่มีผลกระทบกระเทือนต่ออัตราการเพิ่มของประชากรเนื่องจากประเทศต่าง ๆ มีการกำหนดจำนวนการอพยพเข้าประเทศ ดังนั้นการย้ายถิ่นจึง

⁵ Herbert A. Bloch and Gilbert Geis, Man, Crime and Society (New York : Random House, 1966), pp. 156 - 158.

⁶ Walter A. Lunden, op.cit., p.64.

ปรากฏเป็นการย้ายถิ่นในประเทศเสียส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนามักจะมีการย้ายถิ่นจากชนบทเข้าสู่เมืองหรือย้ายจากชนบทหนึ่งเข้าสู่อีกชนบทหนึ่งที่มีคูหาทางคมนาคมที่ดีกว่า ดังนั้นการที่จะควบคุมหรือลดอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้ง 8 ประเภทในเขตพื้นที่ ๆ ทำการวิจัยจึงต้องมีการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากรตามชนบทหรืออำเภอต่าง ๆ ไม่ให้เพิ่มมากขึ้น

1.3 เกี่ยวกับการเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย พบว่าการเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 8 ประเภท คือ

1. อัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมด
2. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
3. อัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
4. อัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
5. อัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิดอื่น ๆ
6. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ
7. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน
8. อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน

จากการพบความสัมพันธ์นี้ แสดงว่าถ้าการเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยมีมาก อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 8 ประเภทนี้ก็จะมีความตามไปด้วย หรือถ้าอัตราการเพิ่มของประชากรมีน้อยลง อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 8 ประเภทนี้ก็จะน้อยลงตามไปด้วย โดยปกติแล้วตัวแปรการเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยและตัวแปรอัตราการเพิ่มของประชากรมีความหมายใกล้เคียงกัน ดังนั้นเรื่องหรือเหตุผลใดที่อัตราการเพิ่มของประชากรอธิบายได้ การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยก็อธิบายได้

อย่างเดียวกัน จะสังเกตเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรกับอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้ง 8 ประเภทมีความสัมพันธ์เหมือนกัน แต่การศึกษาการเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ยนั้นมีประโยชน์ต่อการพยากรณ์อัตราการประกอบอาชญากรรมเป็นระยะเวลาได้ดีที่สุด

1.4 เกี่ยวกับอัตราการวัยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่าอัตราการวัยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 8 ประเภท เช่นเดียวกับในข้อ 1.2 และ 1.3 แต่ต่างกันตรงที่ความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ แสดงว่า ถ้าอัตราการวัยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้งมีมาก อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ 8 ประเภทนี้จะน้อย หรือถ้าอัตราการวัยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้งมีน้อยลง อัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ทั้ง 8 ประเภทก็จะมีมากขึ้น โดยทั่วไป การวิจัยส่วนใหญ่พบว่า อายุของผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมแตกต่างกัน เช่นการวิจัยของ เกลซเซอร์ (Glaser) และไรซ์⁷ (Rice) ที่พบว่า กลุ่มบุคคลผู้กระทำผิดที่มีอายุระหว่าง 10 - 20 ปี มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอาชญากรรมประเภทขโมยทรัพย์สิน ประเภทประทุษร้ายต่อบุคคล และประเภทอื่น ๆ (Misdemeanors) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.23 ถึง -0.56 แต่กลุ่มบุคคลผู้กระทำผิดที่มีอายุระหว่าง 21 - 54 ปี (บรรลุนิติภาวะ) จะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอาชญากรรมทั้ง 3 ประเภทนี้ และมีความสูงอย่างมีนัยสำคัญ คืออยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 0.93 ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า บุคคลผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้งจะเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในทางส่วนตัว และในทางสังคมสูง หรือมีสถานะเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าผู้ที่บรรลุนิติภาวะหรือมีสิทธิเลือกตั้งแต่ไม่ได้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งสังคมใดมีบุคคลที่มีความรับผิดชอบในทางส่วนตัวและในทางสังคมสูงสังคมนั้นก็ย่อมจะเกิดอาชญากรรมน้อย นอกจากนี้จากการ

⁷Daniel Glaser and Kent Rice "Crime, Age and Employment," American Sociological Review, XXIII (October, 1959), 679-686.

หาความสัมพันธ์บางส่วนพบว่า อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตร 7 ประเภท คือ อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรทั้งหมด อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรความผิดพระราชบัญญัติที่ดินและยาเสพติดให้โทษ อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรความผิดพระราชบัญญัติอาชญากรรมและอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรความผิดพระราชบัญญัติการพนัน ซึ่งแสดงว่าเมื่อควบคุมตัวแปรสภาพแวดล้อมตัวอื่น ๆ ใดก็ตามที่ อัตราร้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจะมีความสัมพันธ์อย่างแท้จริงกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรทั้ง 7 ประเภทนี้มากที่สุด ดังนั้นการที่จะควบคุมหรือลดอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรทั้ง 8 ประเภทในเขตพื้นที่ ๆ ทำการวิจัย จึงต้องส่งเสริมให้มีบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนตัวและสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อจะได้ลดอาชีพการเกษตรให้น้อยลง

1.5 เกี่ยวกับอัตราร้อยละของเกษตรกร พบว่าอัตราร้อยละของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรประเภทต่าง ๆ 5 ประเภท คือ

1. อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
2. อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
3. อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรลักษณะความผิดอื่น ๆ
4. อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรความผิดพระราชบัญญัติที่ดินและยาเสพติดให้โทษ
5. อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรความผิดพระราชบัญญัติการพนัน

จากการพบความสัมพันธ์นี้ แสดงว่าถ้าอัตราร้อยละของเกษตรกรมีมาก อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรประเภทต่าง ๆ 5 ประเภทนี้จะน้อยลง หรือ ถ้าอัตราร้อยละของเกษตรกรมีน้อยลงอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรประเภทต่าง ๆ 5 ประเภทนี้ก็จะมีมากขึ้น โดยทั่วไปการวิจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับอาชีพการเกษตรยังมีปรากฏน้อยมาก ส่วนใหญ่มักจะสนใจสภาพอย่างอื่นร่วมด้วย เช่น อาชีพที่มีรายได้น้อยหรืออาชีพที่

มีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ หรือแบ่งเป็นสังคมชั้นสูง สังคมชั้นกลาง สังคมชั้นต่ำ ฯลฯ เป็นต้น แต่ก็มีความคิดเห็นของนักอาชญาวิทยาหลายคนที่ยืนยันว่าอาชืพที่แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมแตกต่างกัน เช่น เกลซเซอร์ (Glaser) พบว่าในชุมชน ที่มีบุคคลมีอาชืพเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์มากจะมีการเกิดอาชญากรรมน้อยกว่าในชุมชน ที่มีบุคคลอาชืพพ่อค้ามาก สำหรับในประเทศไทยนั้นกล่าวได้ว่าประชากรในชนบทส่วนใหญ่ 80% มีอาชืพเป็นเกษตรกรและแมส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีรายได้น้อยก็จริงแต่การที่เกษตรกร ไม่ค่อยประกอบอาชญากรรมนั้นอาจเป็นเพราะลักษณะความเป็นอยู่ในสังคมของ เกษตรกร ในชนบทมีลักษณะแบบง่าย ๆ และเกษตรกรในชนบทส่วนใหญ่มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเพื่อ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีก็ยังเป็นแรงยึดของ สังคมซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงไปน้อยมากน้อยอย่างคี่ยิ่ง จากการพบว่าอัตราร้อยละของเกษตรกร มีความสัมพันธ์บางส่วนกับอัตราการประกอบอาชญากรรม 4 ประเภทคือ อัตราการประกอบ อาชญากรรมลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ อัตราการประกอบอาชญากรรมลักษณะความผิด อื่น ๆ อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติเดินและยาเสพติดให้โทษและ อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน แสดงว่าเมื่อมีการควบคุม ตัวแปรสภาพแวดล้อมตัวอื่น ๆ ให้คงที่แล้วอัตราร้อยละของ เกษตรกรจะมีความสัมพันธ์อย่าง แท้จริงกับอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้ง 4 ประเภทนี้มากที่สุด สำหรับการที่จะควบคุม หรือลดอัตราการประกอบอาชญากรรมทั้ง 5 ประเภทในเขตพื้นที่ ๆ ทำการวิจัยนั้น จึง จำเป็นต้องมีนโยบายช่วยเหลือส่งเสริมอาชืพเกษตรกร เพื่อมิให้เกษตรกรละทิ้งอาชืพที่เคยทำ มากันตั้งแต่บรรพบุรุษและควบคุมอาชืพอื่นให้เหมาะสม

1.6 เกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยของเกษตรกรต่อครอบครัว พบว่ารายได้เฉลี่ยของ เกษตรกรต่อครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอาชญากรรมประเภทใด ๆ ซึ่งแสดงว่ารายได้เฉลี่ยของเกษตรกรต่อครอบครัวไม่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มหรือลดอาชญา- กรรมเลย ซึ่งเป็นที่น่าแปลกใจเพราะรายได้เป็นสาเหตุที่สำคัญในการประกอบอาชญากรรม

อย่างมากเพราะส่งผลถึงสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น การศึกษา ความยากจน ฯลฯ อาจเป็นไปได้อีกในการใช้รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรที่ครอบครัวยากมาหาความสัมพันธ์กับอาชญากรรมนั้นได้ละเอียดในเรื่องรายจ่ายของเกษตรกรที่ครอบครัวยาก เพราะครอบครัวที่มีรายได้สูงก็อาจมีค่าใช้จ่ายสูงเกินกว่ารายได้ที่สูงนี้ก็ได้ และขณะเดียวกันครอบครัวที่มีรายได้ต่ำก็อาจมีรายจ่ายต่ำกว่ารายได้ที่ได้รับอยู่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่จะต้องหาข้อมูลและดำเนินการวิจัยให้ละเอียดต่อไป

2. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอาชญากรรม

2.1 เกี่ยวกับอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทั้งในทางบวกและในทางลบกับอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ดังนี้

2.1.1 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรม ความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ

2.1.2 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอาชญากรรม ความผิดพระราชบัญญัติการพนัน

จากการพบความสัมพันธ์นี้ แสดงว่าถ้าอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีมาก อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ และอัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน ก็จะมีมากตามไปด้วย หรือ ถ้าอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีน้อยลง อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษและอัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน ก็จะมีน้อยลงตามไปด้วย

2.1.3 มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน

จากการพบความสัมพันธ์นี้ แสดงว่าถ้าอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีมาก อัตราการประกอบอาชญากรรมความผิดพระราชบัญญัติ

อาวูชปีนจะน้อย หรือถ้าอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีน้อยลง อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความดีพระราชบัญญัติอาวูชปีนจะมีมากขึ้น

2.2 เกี่ยวกับอัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พบว่ามีความสัมพันธ์ทั้งในทางบวกและในทางลบกับอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมประเภทต่าง ๆ เช่นเดียวกับตัวแปร อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งแสดงว่า

2.2.1 ถ้าอัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีมาก อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความดีพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ และอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความดีพระราชบัญญัติการพนัน ก็จะมีมากตามไปด้วย หรือถ้าอัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีน้อยลง อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความดีพระราชบัญญัติดินและยาเสพติดให้โทษ และอัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความดีพระราชบัญญัติการพนันก็จะน้อยลงตามไปด้วย

2.2.2 ถ้าอัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีมาก อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความดีพระราชบัญญัติอาวูชปีนจะน้อยหรือถ้าอัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีน้อยลง อัตราการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมความดีพระราชบัญญัติอาวูชปีนจะมีมากขึ้น

จากการศึกษาดงงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับ อาชญากรรม เบิร์ต⁸ (Burt) ก็เคยพบว่าอัตราการกระทำผิดของเด็กมีความสัมพันธ์กับ อัตราเด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.63 นอกจากนี้แลนเดอร์⁹ (Lander) ก็พบว่า จำนวนปีการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการกระทำผิดของ

⁸Cyril Burt, loc.cit.

⁹Bernard Lander, loc.cit.

เด็ก ซึ่งสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า -0.51 แต่ทั้งเบิร์ต (Bert) และ แลนเดอร์ (Lander) ก็ได้ศึกษาจะเอียงถึงความสัมพันธ์กับอายุการรวมประเภทต่าง ๆ จากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนพบว่าอัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และอัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสัมพันธ์กับอายุการรวมดังนี้

1. อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กับอัตราการประกอบอายุการรวม ประเภทต่าง ๆ 5 ประเภท ดังนี้

- 1.1 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอายุการรวมทั้งหมด
- 1.2 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอายุการรวมความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ
- 1.3 มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอายุการรวมลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
- 1.4 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอายุการรวมความผิดพระราชบัญญัติเงินและยาเสพติดให้โทษ
- 1.5 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอัตราการประกอบอายุการรวมความผิดพระราชบัญญัติการพนัน

ซึ่งแสดงว่าเมื่อได้ควบคุมตัวแปรสภาพแวดล้อมตัวอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว อัตราร้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะมีความสัมพันธ์อย่างแท้จริงกับอัตราการประกอบอายุการรวมประเภทต่าง ๆ 5 ประเภทเหล่านี้

2. อัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอัตราการประกอบอายุการรวมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งแสดงว่าเมื่อได้ควบคุมตัวแปรสภาพแวดล้อมตัวอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว อัตราร้อยละของโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จะมีความสัมพันธ์อย่างแท้จริงกับอัตราการประกอบอายุการรวมความผิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน

จากการที่พบว่าสภาพแวดล้อมทางการศึกษากับอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กันทั้งในทางบวกและในทางลบ ทำให้กล่าวได้ว่า การได้รับการศึกษาสูงนั้นมีผลทั้งในด้านส่งเสริมการเกิดอาชญากรรมและทำให้อาชญากรรมลดลง ซึ่ง อริญ สุวรรณบุบผา¹⁰ ก็เคยกล่าวไว้ว่า "โรงเรียนอาจจะเป็นสถาบันที่ผลิตเด็กกระทำผิด โรงเรียนอาจช่วยป้องกันเด็กกระทำผิด และโรงเรียนอาจช่วยเด็กที่กระทำผิดแล้วให้กลับตนเป็นคนดีได้" สำหรับเหตุผลที่สภาพแวดล้อมทางการศึกษาอาจมีส่วนส่งเสริมในการกระทำผิดนั้น อาจเป็นไปได้ว่าการศึกษาระดับสูงทำให้มนุษย์ฉลาดขึ้น มีความรู้มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ชอบทดลองทำทาส่งสิ่งแปลกใหม่หรือประพฤติกิเลสผิดวิสัย หรือใช้ความฉลาดไปในทางที่ไม่ถูกต้องได้ แนเจย์¹¹ (Gnagey) ยังเคยพบว่าเด็กที่กระทำผิดมีเปอร์เซ็นต์สูงมากในพวกที่ปรับตัวเองให้เข้ากับโรงเรียนไม่ได้ ดังนั้นการที่จะควบคุมหรือลดอัตราการประกอบอาชญากรรมโดยอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือจำเป็นต้องพิจารณาให้ละเอียดหลายด้านเพราะสภาพแวดล้อมทางการศึกษามีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและในทางตรงกันข้ามกับอัตราการเกิดของอาชญากรรมหลายประเภท

3. ความสัมพันธ์ร่วมของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางการศึกษา กับอาชญากรรม และสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์อัตราการประกอบอาชญากรรม จากการศึกษาดังอิทธิพลร่วมกันของตัวแปรสภาพแวดล้อมที่มีต่ออาชญากรรมประเภทต่าง ๆ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ร่วม มีค่าระหว่าง 0.563 - 0.797 และในการศึกษาดังอิทธิพลร่วมกันของตัวแปรที่เข้าไปมีอิทธิพลร่วมกันที่ละตัว ๆ ก็พบว่ามีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมสูงอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าตัวแปรสภาพแวดล้อมสามารถจะร่วมกันก่อให้เกิดอิทธิพลต่อการประกอบอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี แม้แต่ตัวแปรบางตัว เช่น รายได้ของเกษตรกรต่อครอบครัว ซึ่งในการหาความสัมพันธ์แบบธรรมดาปรากฏว่าไม่มี

¹⁰อริญ สุวรรณบุบผา, หลักอาชญาวิทยา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 133.

¹¹William J. Gnagey "Do Your Schools Prevent or Promote Delinquency?" Journal of Educational Research, L (November, 1956), 217.

ความสัมพันธ์กับอาชญากรรมประเภทใดเลย แต่เมื่อร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ แล้วก็สามารถ
มีอิทธิพลต่ออาชญากรรมได้ จากการหาสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุด โดยตัดตัวแปรที่ไม่จำเป็น
ออก โดยวิธี F-ratio พบว่าสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดจะประกอบด้วยจำนวนตัวแปรระหว่าง
2-4 ตัว และจากการตรวจความเปลี่ยนแปลงของค่า R^2 ที่เพิ่มขึ้น (change) ก็พบว่า
มีเหตุผลสนับสนุนการตัดตัวแปรที่ไม่จำเป็นออกไป เพราะตัวแปรที่เพิ่มขึ้นโดยที่ค่า R^2
เปลี่ยนแปลงไปน้อยมากนั้นย่อมมีความสำคัญน้อย การตัดตัวแปรออกไปทำให้การนำไปใช้
ประโยชน์สะดวกขึ้นและไม่สิ้นเปลืองเวลา เพราะผลที่ได้ก็พอกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการ
พยากรณ์อัตราการประกอบอาชญากรรมทั้งหมดใช้ตัวแปรสิ่งแวดล้อมเพียง 2 ตัวก็พอ คือ
อัตราการ้อยละของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง และอัตราการ้อยละของนักเรียนที่สอบได้ชั้นประถมศึกษา
4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษา 5

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเฉพาะอำเภอในเขตพื้นที่ของกองบังคับ
การตำรวจภูธร เขต 1 ดังนั้นเพื่อให้การวิจัยถูกต้องใช้ได้กว้างขวางขึ้นผู้ที่สนใจวิเคราะห์
ค่านี้อาจไปจึงควรใช้กลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น ซึ่งอาจทำเป็นภาคหรือทั่วประเทศ และศึกษา
ถึงตัวแปรสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ครอบครัว อายุ การว่างงาน ศาสนา เป็นต้น
หรือถ้าจะนำผลของการวิจัยนี้ไปใช้ก็ต้องดูลักษณะและองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกับกลุ่ม
ตัวอย่างของการวิจัยนี้ด้วย ในกรณีของการวิจัยนี้ตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งที่ขาดไปก็คือระดับ
การศึกษาของคนในอำเภอ ข้อมูลนี้ไม่สามารถจะหาได้ผู้วิจัยจึงใช้อัตราการ้อยละของนักเรียน
ที่สอบได้ชั้นประถมศึกษา 4 เรียนต่อชั้นประถมศึกษา 5 แทน การวิจัยครั้งต่อไป ถ้าสามารถ
ใช้ระดับการศึกษาของอำเภอเป็นตัวแปรด้วยตัวหนึ่งก็จะสามารถทำให้การวิจัยได้ผลสมบูรณ์
ขึ้น

2. การหาความสัมพันธ์บางอย่าง อาจใช้วิธีการสถิติอื่น ๆ วิเคราะห์ก็ได้ เช่น
ไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อศึกษาสนับสนุนผลการวิจัยนี้ให้แน่นอนยิ่งขึ้น

3. จากผลของการค้นพบ มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทั้งในทางบวกและทางลบ กับอาชญากรรม สำหรับในทางบวกคือ ตัวแปรอัตราการเพิ่มของประชากร การเพิ่มของประชากรโดยเฉลี่ย ส่วนในทางลบคือตัวแปร อัตราร้อยละของผู้นำใช้สิทธิเลือกตั้ง ข้อค้นพบนี้จะเป็นประโยชน์ก่อนนโยบายการปรับปรุงชุมชนเพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรม กล่าวคือต้องควบคุมหรือจำกัดให้ลดลง สำหรับตัวแปรสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับอาชญากรรมและต้องสนับสนุนหรือส่งเสริมให้มากขึ้นสำหรับตัวแปรสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับอาชญากรรม ทั้งนี้เพื่อช่วยในการลดอาชญากรรม